

6. OGÓLNE WSKAZÓWKI DOTYCZĄCE OBRÓBK I NADBUDÓW IMPLANTOLOGICZNYCH BEGO SEMADOS®

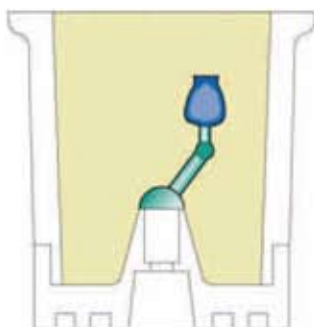
6.1 Osłanianie/odlewanie/uwalnianie z masy osłaniającej

Mocowanie kanałów odlewowych

Kanały należy przymocować zgodnie z zaleceniami producenta stopu/ceramiki, przy czym należy zwrócić uwagę na to, że w przypadku nadbudów implantologicznych mamy do czynienia z dużymi elementami, które muszą być odlane bez wżerów. Wymodelowany element należy zważyć i obliczyć potrzebną ilość stopu (waga wosku x gęstość stopu).

W przypadku stosowania zestawów BEGO Semados® do odlewania stopów ze złota uzyskany wynik należy w przypadku nadbudów Sub/Supra-Tec do odlewania stopów ze złota zmniejszyć o 0,5 g, natomiast w przypadku nadbudów Mini do odlewania stopów ze złota o 0,2 g na każdą bazę do odlewów.

Położenie odlewane go elementu w pierścieniu

Odlewany element należy umieścić w masie osłaniającej zgodnie z zaleceniami producenta masy. Odlewane elementy muszą znajdować się poza centrum ciepła w pierścieniu. Zaleca się przyczepianie kanałów metodą pośrednią (belka poprzeczna/belka w kształcie litery T lub uskok), ponieważ w przypadku elementów o dużej objętości potrzebna jest znacznie większa ilość stopu niż w przypadku tradycyjnych koron i mostów. Bezpośrednie przyczepianie kanałów bez rezerwuarów odlewniczych może spowodować powstanie licznych wżerów.

Osłanianie

Do osłaniania należy używać drobnoziarnistej, wiązanej fosforanami, precyzyjnej masy osłaniającej z możliwością sterowania ekspansją. Masa osłaniająca musi posiadać wystarczającą twardość, aby wytrzymać obciążenie fizyczne podczas odlewania. Należy przestrzegać zaleceń producenta masy.

Utwardzanie masy osłaniającej w podwyższonym ciśnieniu atmosferycznym

Zaleca się utwardzanie masy osłaniającej pod ciśnieniem (przestrzegać zaleceń producenta), ponieważ dzięki podwyższonemu ciśnieniu usuwane są najmniejsze pęcherzyki powietrza znajdujące się na powierzchni wosku. Metoda ta pozwala uzyskać lepszą powierzchnię odlanego obiektu.

Odlewanie

Należy przestrzegać zaleceń producenta stopu

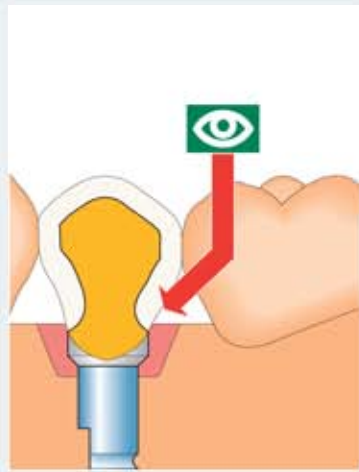

Uwalnianie z masy osłaniającej

Masę osłaniającą należy usunąć w razie potrzeby przy pomocy specjalnego wiertła i precyzyjnej piaskarki.

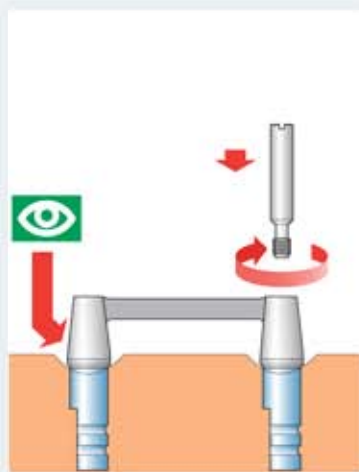
Uwaga: Nie należy piaskować i opracowywać miejsca połączenia implantu i tulejki dystansowej. Dopasowanie tych elementów zostało ustalone fabrycznie.

6.1 Osłanianie / odlewanie / uwalnianie z masy

Kontrola

Podczas dopasowywania struktury do łącznika / implantu / tulejki dystansowej należy zwrócić szczególną uwagę na szczelność w obszarze krawędzi brzeżnej.

Przymiarka struktury

Podczas przymiarki struktury technik dentystyczny / lekarz sprawdza prawidłowe dopasowanie konstrukcji. W razie potrzeby należy przeprowadzić w jamie ustnej pacjenta test Sheffield'a. Test Sheffield'a to jedyna możliwość sprawdzenia, czy nadbudowa nie powoduje naprężeń. Jeżeli przy pomocy zgłębnika nie można sprawdzić, czy struktura jest dobrze dopasowana, należy wykonać kontrolne zdjęcie rentgenowskie. Dopiero po sprawdzeniu dopasowania struktury można wykonać ostateczną pracę.

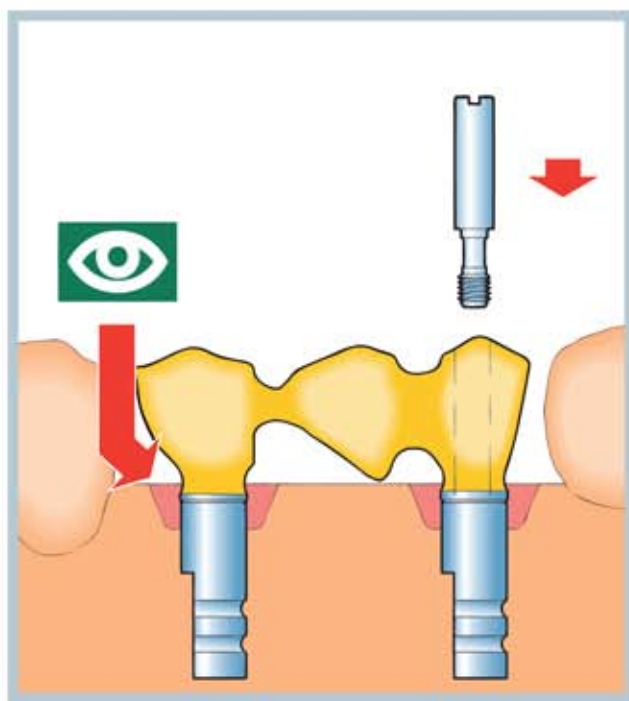
Wykonanie pracy i osadzenie

W kolejnym etapie należy przestrzegać zaleceń producenta dotyczących obróbki używanych materiałów.
Do ostatecznego osadzenia łącznika, który jest przykręcany osobną śrubą do implantu, używana jest zawsze śruba protetyczna (sześciokątna) (narzędzie: klucz sześciokątny 1,25 mm).

6.2 Test Sheffield'a

Test Sheffield'a

Aby uzyskać miarodajną informację o braku naprężeń konstrukcji, należy przetestować pracę według dokładnie odtwarzalnych danych. Naciskanie i obracanie nadbudowy na implantach nie dostarcza żadnych informacji. Dokręcenie wszystkich śrub protetycznych sugeruje technikowi, że konstrukcja została osadzona bez naprężeń. Między poszczególnymi elementami protetycznymi a implantami nie widać żadnych szczelin. Metoda ta nie ma jednak żadnej wartości kontrolnej, ponieważ elastyczność metalu umożliwia dopasowanie kształtowe, jednak nie gwarantuje to braku naprężeń. Jediną możliwością uzyskania miarodajnej informacji jest przeprowadzenie testu Sheffield'a. Podstawowym elementem testu jest naprzemienne dokręcanie śrub.

Postępowanie:

1. Przykręcić uzupełnienie protetyczne do implantu dystalnego.
2. Sprawdzić dopasowanie na wszystkich przejściach między implantem a uzupełnieniem protetycznym. Jeżeli w jakimś miejscu pojawi się szpara należy taką strukturę przeciąć.
3. Czynność tę powtórzyć przy wszystkich implantach i w razie potrzeby ponownie podzielić strukturę.
4. Połączyć ze sobą przecięte elementy (laserem lub w razie potrzeby zlutować w przypadku stopów o dużej zawartości złota).
Uwaga: Nie należy piaskować i opracowywać miejsca połączenia implantu i tulejki dystansowej. Dopasowanie tych elementów zostało ustalone fabrycznie.
5. Wykonać test ponownie.

Więcej informacji na ten temat można znaleźć w książce:
Graham E. White, Implantat-Zahntechnik